REDACŢIUNEA,
Administraţiunea şi Tipografia
Braşov, piaţa mare nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următórele
BIROURI de ANUNŢURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat. Iuliu Leopold (VII Erzsébet-körut).
PREŢUL INSERŢIUNILOR: o seriă garmond pe o colonă 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă şi învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seriă 20 banĭ

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVI.

„GAZETA" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Braşov
Administraţiunea, Piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe şése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe şése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. — Un esemplar 10 banĭ. — Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 81. Braşov, Sâmbătă 12 (25) Aprilie. 1903.

Inainte numai!

In congregaţia dela Arad s'a încins Miercurĭ o luptă frumósă şi înfocată pentru dreptul de limbă.

Scim, că membrii românĭ ai congregaţiei au început acéstă luptă printr'o interpelaţie, ce a adresat'o conducĕtorul lor, d-l Mihaiu Veliciu. In Ianuarie trecut vice-şpanul din Arad l'a întrebat, décă are de gând a dispune, ca de aci încolo tóte protocólele adunărilor comitatului sĕ fie purtate şi verificate şi în limba română, după-ce în şedinţa sa, ţinută la 8 Ianuarie 1869, congregaţiunea comitatensă a dispus şi a decis acésta cu unanimitate.

Viceşpanul Dalnoki Nagy Lajos a rĕspuns atuncĭ la interpelare: că el a găsit starea de lucrurĭ aşa cum este şi o va menţiné, find-că dispositia privitóre la limba protocolară română *nu se póte executa.*

Interpelarea d-lui Veliciŭ a fost produs mare turburare între şoviniştĭ, ér foile lor au îndreptat din causa acésta cele mai vehemente atacurĭ în contra Românilor.

„Turbatele atacurĭ şoviniste — diceam noi — trebue sĕ întărescă numai pe Românii din comitatul Aradului în hotărîrea lor de a apĕra dreptul limbiĭ române şi a nu mai suferi sĕ fie escamotat."

Aşa s'a şi întêmplat. In congregaţia de alaltăerĭ membrii românĭ, carĭ s'au presentat într'un numĕr imposant de peste o sută de inşĭ, au pretins din nou, printr'o cerere a lor de sine stătătóre, de a se purta protocolul adunărilor comitatense şi în limba română. Ei au rĕmas aşadér consecuenţĭ şi au deschis în congregaţia de Mercurĭ focul cu cumpĕt, dér şi cu mare resoluţiune pentru reactivarea stării legale în privinţa dreptului de limbă, prevĕdut în legea naţionalităţilor. Au întêmpinat însĕ oposiţiunea cea mai extremă, volnică şi perfidă, chiar şi din partea acelora, carĭ sunt puşĭ în fruntea administraţiei comitatului şi a căror datorie principală este de a veghia, ca legile sĕ fie strict esecutate şi respectate.

Fişpanul şi viceşpanul, în deosebĭ cel din urmă, s'au purtat în acéstă cestiune de limbă, legală şi dréptă, care, cum s'a pus, era aşa de clară, încât nu mai admitea nicĭ un fel de discuţiune, într'un mod ne mai pomenit de volnic şi violent, ér din punctul de vedere etic şi de drept, necalificabil.

A declarat adecă viceşpanul, fără de nicĭ o sfială, că orĭ ce s'ar întêmpla cu propunerea lui Veliciŭ şi soţĭ, de va fi primită orĭ nu, el nu se va abate dela calea ce o află de bună, pentru apĕrarea supremaţiei rassei maghiare; décă l'ar şi obliga decisiunea congregaţiei, ca sĕ câştige valóre legei irregulare (adecă legei naţionalităţilor), el, în deplina consciinţă a responsabilităţii legate de posiţia sa, va avé curagiul, energia şi voinţa de a nu-i satisface.

Acéstă sfruntare a legei şi a dreptăţii a indignat şi turburat mult pe membrii românĭ şi vorbitorii lor au dat cea mai vie şi energică espresiune sentimentelor lor ofensate. S'a produs un sgomot asurditor în urma pătimaşelor întreruperĭ şi apostrofărĭ din partea maghiară, la carĭ Românii n'au rĕmas datorĭ cu rĕspunsul.

Resultatul este, că dreptul lovit de forţă şi de violenţă a fost érăşĭ sugrumat, întrebuinţându-se apucătura, care nu era de loc justificată în starea lucrurilor, de a pune la vot propunerea comisiunei permanente, ca sĕ se constate, décă cei ce cer folosirea limbei române ca limbă protocolară fac a cincea parte din numĕrul total (606) al membrilor congregaţiei.

Cererea Românilor a fost subscrisă de 130 membri. Acésta însĕ nu li-a ajuns şi au cerut, ca cei de faţă sĕ se pronunţe prin vot, décă se alătură la petiţiune. Votarea acésta a servit totuşĭ numai spre onórea celor 106 membri românĭ presenţĭ, căcĭ a dovedit cât de mult ţin ei la dreptul limbei lor.

A fost respinsă cererea Românilor, fiind-că aşa a voit compania Urban-Dalnoky-Vásárhelyi-Nachtnebel. Dér n'a fost o bătălie pierdută acésta, ci un pas spre isbânda finală a bravilor luptătorĭ românĭ în congregaţia dela Arad. Inainte numai!

Rĕspunsul lui Koerber la interpelaţia lui Schönerer. Scim că deputatul naţional german din „Reichsrath" *Schönerer* a fost adresat ministrului president Koerber o interpelaţie privitóre la *prigonirea Germanilor din Ungaria.* Intre altele Schönerer a fost dis, că atitudinea imperiului german urmată faţă cu Germanii din Ungaria, atitudine ce s'a manifestat în vorbirea de deunădĭ a cancelarului german Bülow, uşor ar puté sĕ schimbe părerile Germanilor din Austria referitor la alianţa cu Germania.—*Koerber* rĕspundênd a dis, că e vorba aicĭ de-oparte despre imperiul german, de altă parte despre regatul ungar, aşa-déră despre două state în ale căror afacerĭ interne guvernul austriac nu póte sĕ se amestece.

Relaţiunile austro-ruse. Ţarul Nicolae a conferit contelui *Kapnist*, ambasadorul Rusiei la Viena, ordinul „Sf. Alesandru Newski". In rescriptul prin care conferă acest ordin, Ţarul dice, că apreciéză fără reservă eminentele servicii şi zelul cu care ambasadorul îndeplinesce instrucţiunile, ce i-se dau, contribuind astfel *la menţinerea relaţiunilor amicale*, ce esistă de multă vreme, *între Rusia şi Austro-Ungaria.*

Noul ministru de esterne italian. Din *Roma* se anunţă, că regele *Victor Emanuel* a numit pe ministrul marinei italiene *Morin*, ministru de esterne în locul lui *Prinetti*. Noul ministru de esterne a declarat, că va urma politica lui Prinetti şi, ca şi acesta, în cestiunea albanesă va procede în deplin acord cu Austro-Ungaria şi Rusia. Morin a conferit alaltăerĭ cu ambasadorii Austro-Ungariei şi Rusiei. El, ca şi Bülow, consideră situaţia din Balcanĭ ca fiind seriósă, se încrede însĕ în energica păşire a puterilor interesate, cărora le va succede a menţine ordinea.

Limba română şi congregaţia comitatului Arad.

Miercurĭ s'a ţinut congregaţia de primăvară a comitatului Arad. Membrii românĭ s'au presentat în numĕr mare (116), ca sĕ susţină lupta frumósă ce s'a dat în favorul *dreptului limbei române.*

Incă în presară s'a ţinut o conferenţă presidată de d-l Mihail *Veliciu*, fiind de faţă vre-o 40 membri. S'a raportat asupra demersului în afacerea limbei, şi s'au luat hotărîrĭ cu privire la representarea causei în congregaţie.

Adunarea s'a deschis Miercurĭ la órele $9^1/_4$ prin fişpanul *Urban* Ivan. Intrând în ordinea dilei, raportul viceşpanului se ia la cunoscinţă. Presidentul pune apoi la ordinea dilei, ca urgentă, cererea Românilor: *de a-se reducta protocolul comitatens şi în limba română.*

Comisiunea administrativă propune, ca sĕ se stabilescă, décă $^1/_5$ parte din membrii congregaţiei cere introducerea limbei române ca limbă protocolară, căcĭ acésta o prescrie legea din 1868.

Indată după acésta luă cuvêntul d-l Mihail *Veliciu*, care ţine un escelent dis-

---

FOILETONUL „GAZ. TRANS".

Surorile de caritate.

De Carmen Sylva.

(Fine).

Viéţa din spitale este o viéţă de familie; în sala de bolnavĭ sora găsesce acel sprijin, care rĕspunde unei trebuinţe ce s'a născut împreună cu femeia: aceea de a avé o familie; însĕ acéstă familie nu dispare; ea nu este espusă schimbărilor ce aduce vremea, pentru-că ea se reînoesce, întineresce, ca sĕ dic aşa, de câte-orĭ un bolnav trece pe pragul casei.

Surorile în genere sunt vesele; ele au nevoie de a înveseli pe bolnavĭ, de a se înveseli pe sine, ca şi cum ar voi sĕ depărteze din ochii lor privelisce atâtor miserii.

In capul fie-căruĭ serviciu este o soră superióră, care imparte munca elevelor şi îngrijesce ca tóte sĕ fie în bună regulă. Ea are o miie de ocupaţiunĭ, carĭ nu-ĭ lasă un moment de odichnă; ea este harnică, sîrguitóre, are o inimă căldurósă, se arată ca o mamă faţă de bolnavĭ, de orĭ-ce molimă ar fi atinşĭ. Pentru orĭ-ce slăbiciune a fiinţei séu a sufletului, pururĭ se găsesce printre surorĭ un nou apostol, tot-déuna gata pentru a obloji rănile, pentru a curăţi inimile. Câte casurĭ n'am vĕdut, în carĭ doctrina rĕmânea nefolositóre, în carĭ cuvêntul mângăetor s'ar puté lecui!

Adese-orĭ nu bóla trebue considerată, ci bolnavul, căruia orĭ-câtă dragoste a-i arăta, orĭ-câte încuragierĭ şi consolaţiunĭ i-ai aduce, tot n'ai făcut îndestul.

In fie-care Duminecă bolnavii sunt aduşĭ pe jeţurĭ cu rotile la capelă; când starea lor nu îngăduesce sĕ fie schimbaţĭ din loc, se oficiéză sluşba divină chiar în sala de bolnavĭ. Sora séu verĭ-ce altă persónă laică, demnă de a înlocui pe preot, slujesce. Se cântă imnurĭ, se cântă psalmĭ, se citesce evangelia şi epistolia dilei, şi se termină cu cea mai frumósă, cu cea mai dumnedeéscă dintre rugăciunĭ, cu Tatăl nostru; ér tóte inimile într'un avênt se înalţă spre Cel de sus, când se sfîrşesce cu cuvintele: „şi ne isbăvesce de cel rĕu". Orĭ-cine scie, că acolo, décă sunt mulţĭ chemaţĭ, puţinĭ sunt aleşĭ.

Odată pe lună se ţine o predică de către un păstor pentru surorĭ. Ei se rógă, ca sĕ dea Dumnedeu răbdare şi resemnare bolnavilor, ér surorilor duhul de caritate. Intr'adevĕr, décă este un loc în lume, unde duhul de caritate sĕ fie trebuincios. acel loc este căpĕtâiul celor nenorociţĭ, pentru a-le îngriji trupul, pentru a-le curăţi sufletul, adesea-orĭ pentru a lua în căutare cancerul moral înaintea cancerului trupesc.

Puţinĭ sunt acei, carĭ sĕ scie, că pe lângă luxul care se îngâmfă, sunt miserii, sunt rele fără de milă, descompunerĭ anticipate, suferinţe fără nume, fiinţe pe carĭ nicĭ o speranţă nu le mai susţine. De câtă răbdare, de câtă milostivire are trebuinţă o infirmieră, pentru-ca în césul de care nu scapă nimenĭ, aceştĭ nenorociţĭ sĕ pornéscă d'aicĭ fără ură, fără mânie în contra lumei, ci întăriţĭ, póte chiar zărind mai departe decât gropa, nisce lăcaşurĭ luminóse, pricepênd în orĭ-ce cas, că în acest colţ al pămêntului cuvêntul de Frăţie n'a fost un cuvênt deşert.

Caritatea se esercitéză asupra unor diferite felurĭ de nenorocirĭ; nu este vorba, ea este pretutindenĭ folositóre. Insĕ în serviciul bolnavilor caritatea este, pot dice, una din virtuţile cele mai trebuinciose, mai ales la noi în ţéră. Óre mai este nevoie de a spune, cât s'ar puté face în spitale cu puţin ajutor? S'ar lucra atât în folosul celor ce au nevoe de ajutor, cât şi în folosul celor ce voesc sĕ dea ajutor.

Continuitatea devotamentului produce linişcea cugetării şi mulţumirea sufletéscă.

Ca sĕ simtă cine-va acésta, n'are trebuinţă sĕ pórte mătănii séu rasă călugăréscă. Omul, orĭ-care sĕ-i fi fost esistenţa, s'a convins că numai prin lucru şi câştigă mângăerea cea mai sigură în contra desilusiilor ce-l asaltă; inimelor turburate numai caritatea le aduce linişcea.

Décă adese-orĭ ne lipsesce credinţa, aşa cum o cere biserica, aspiraţiunile nóstre cel puţin tind spre înălţimile spiritualismului. Mai scim, că concepţiunea unor destine ce ne aşteptă dincolo de morment, nu póte fi nicĭ-odată destul de înaltă. Dér şi acésta nu este de ajuns în amurgul vieţei, atuncĭ când vom căuta în trecutul nostru un punct, pe care sĕ ne sprijinim speranţele, fie-ne dat sĕ privim cu duioşie la acele césurĭ în carĭ ne-am devotat fără resgândire, în carĭ ne-am jertfit fără mĕsură. Atuncĭ avem sĕ ne dăm sémă, că aceste césurĭ singure merită sĕ le îmbalsamăm în amintirea nóstră: atuncĭ avem sĕ mărturisim că, décă merită ceva sĕ fie

curs, documentând dreptul ce-l are, în temeiul legei, limba română de a fi admisă ca limbă protocolară a comitatului. Românii, dise vorbitorul, nu cer alta, decât sĕ se respecteze şi sĕ se esecute legea întocmai. Acésta o şi promit funcţionarii superiorĭ, când îşĭ ocupă posturile; a promis'o viceşpanul şi fişpanul. Românii au primit atuncĭ pe fişpanul cu alaiŭ şi cu dicţie sĕrbătoréscă, însĕ în urma activităţii de până acum a fişpanului, lor mai că le pare rĕu de sĕrbătorirea ce i-au făcut'o atuncĭ. Guvernul Szell a accentuat în dietă devisa: „drept, lege şi dreptate". Promisiunile lui însĕ nu s'au împlinit, căcĭ în merit guvernul Szell e ca şi guvernele anterióre faţă de noi Românii şi faţă de naţionalităţĭ în genere; sub guvernul Szell tocmai aşa nu se respecteză legea, ca şi sub celelalte guverne, ba cei carĭ cer respectarea legei, sunt huiduiţĭ şi luaţĭ la ţintă. Noi am reamintit viceşpanului, că în comitatul Aradului limba română s'a întrebuinţat ca limbă protocolară încă de la 1861; acest us a devenit sancţionat prin legea de la 1868, ér la 1869 congregaţia comitatului Arad a hotărît cu unanimitate, ca protocólele congregaţiei sĕ fie purtate şi autenticate şi în limba română. Când i-am reamintit acéstă dispoziţiune legală şi i-am cerut sĕ reîntre în folosinţa şi respectul legei, fişpanul ni-a rĕspuns cu un categoric *nu*. Ei bine, pălmuindu-se dreptul nostru, s'a pălmuit şi legea. Românii nu vor resigna la drepturile lor şi cer, doresc, voesc folosinţa limbei lor ca limbă protocolară, şi respectarea legei. Oratorul arată apoi, cum proced în astfel de cestiunĭ Ungurii neaoşĭ din alte comitate şi încheie, cerĕnd respectarea dreptului limbei române.

După d-l Veliciŭ, au luat cuvêntul d-nii Dr. Stefan C. *Pop*, Dr. Ioan *Suciu* şi protopopul *Gurban*, ţinênd discursurĭ escelente în apĕrarea dreptului limbei române.

Intre aceea *Viceşpanul* declară, că *el nu se va supune nicĭ hotărîrii legale*, décă congregaţia ar vota limba română. Acéstă declaraţie temerară a viceşpanului a produs legitimă revoltare între membrii românĭ. Un sgomot teribil isbucni şi liniştea putù fi restabilită numai după-ce fişpanul a declarat, că cererea Românilor va fi esecutată, décă va întruni $1/5$ parte din voturĭ.

Urmà votarea. Ea se face în mijlocul unui mare tumult. Românii, 106, votéză toţĭ şi pretind *limba protocolară română.*

Fişpanul vĕdênd resultatul votului, îşĭ ia refugiu la o apucătură. Dice că nu este numĕrul cerut de voturĭ, deórece 125 fac a cincia parte. După cum s'a vĕdut mai târdiu la alegerea fisolgăbirĕului în Hălmagiu, din 260 voturĭ câte s'au dat, 106 erau ale Românilor, prin urmare ei nu că n'ar fi fost a cincia parte, ci erau aprópe jumĕtate din membrii presenţĭ.

Drépta pretensiune a Românilor *n'a fost admisă,* ce-i drept, purtarea lor bărbătéscă însĕ, le face onóre.

Buletin.

Când se întêmplă ca cutare persónă princiară sĕ fie grav bolnavă, medicii dau dilnic aşa numite buletine, în carĭ se arată mersul bólei.

Parlamentul ungar încă sufere grav şi situaţia politică e —bolnavă. Este de interes obştesc, decĭ, sĕ înregistrăm şi noi, pe scurt, scirile asupra stării în care se găsesce *bolnavul,* acum mai ales în faţa *crisei.*

Tóte aceste scirĭ sunt unanime în constatarea, că starea „bolnavului" *nu s'a schimbat.* In dietă continuă obstrucţiunea. Deputaţii sunt cuprinşĭ de nervositate, cei mai nervoşĭ însĕ sunt miniştrii — căcĭ nu e dóră lucru puţin a întra în aşa disa stare *ex-lex.*

Cele două tabere îşĭ stau faţă 'n faţă cu puterĭ neschimbate. Kossuthiştii jócă mereu pe teribilii, ér guvernamentalii simuléză o mare resignare.

Şése dile mai sunt, până când, din graţia kossuthistă şi din proverbiala bunăvoinţă a guvernului Szell, ţéra va întra în *ex-lex.* Dér şi până atuncĭ stângacii estremĭ îşĭ vor face esercitiile lor de stil obstrucţioniste, cum a făcut bună-óră 48-istul Bakonyi în discursul sĕu de alaltăerĭ, care a durat $2^1/_2$ óre.

Se dice şi mereu se accentuéză, că guvernul şi partidul liberal privesc cu linişte olimpică în faţa viitorului. Dér cumcă nu este aşa, reiese din sforţările marĭ ce şi-le dă pressa oficiósă a face pe „tigrii" din oposiţie sĕ se modereze. Chiar şi în strrĕinătate se plaséză articole, în carĭ se face apel la partidul independist, sĕ-şi tragă pe sémă ce face şi sĕ nu trécă marginile înţelepciunei politice. Un articol de felul acesta s'a plasat în „*Times*" din Londra. Kossuthiştii sunt somaţĭ prin diarul englesesc sĕ nu „primejduéscă posiţia internaţională a monarchiei şi de-odată şi liniştea Europei, prin pretensiunĭ esagerate cu privire la armata independentă maghiară. Interesant, că după esemplul pressei guvernamentale maghiare, „Times" încă ţine a combate pe kossuthiştĭ cu pericolul, ce s'ar ivi din partea *naţionalităţilor* nemaghiare, décă ei nu s'ar astîmpĕra.

„Tigrii" din oposiţie însĕ îşĭ fac urechea tócă şi dau înainte cu obstrucţiunea.

Românii la Roma.

Şedinţa de Vinerĭ a congresului latin a fost consacrată întru totul României.

Contele de *Gubernatis* a cetit un mare numĕr de telegrame sosite din România şi prin carĭ se aduc marĭ laude scopului urmărit de congres.

Pierantoni, senator şi profesor la universitatea din Roma, cunoscut ca mare filo-român, a ţinut o prea frumósă conferinţă, vorbind despre „valorósa Românie".

Profesorul *Mandalari* a vorbit despre traducţiunea poemei lui Dante Alighieri în românesce.

Profesorul *Alimenti,* luând cuvêntul, a insistat asupra relaţiunilor italo-române.

Tocilescu a vorbit despre antichităţile romane din România.

Baronul *Guilbert,* frances, a cetit imnul provensal, ca un omagiu adus poetului român Alexandri şi a salutat pe Românĭ.

Vinerĭ la órele 5 după amiadĭ consulatul societăţii „Corda Fratres" a oferit studenţilor şi studentelor române un vermuth de onóre în castelul împĕratului Constantin.

La acéstă reunire d-l *Formigini* a expus idealurile federaţiei carĭ tind în Italia la afirmarea unei legăturĭ de frăţie nu numai între latinĭ, ci şi între generaţiile nouĕ, carĭ trebue sĕ considere şciinţa ca o comună inspiratóre.

Sâmbătă congresul latin n'a ţinut şedinţă în consideraţia centenarului academiei francese. Acest centenar s'a sĕrbătorit în presenţa Suveranilor Italiei, a ministrului de instrucţie frances, a miniştrilor italieni, a corpului diplomatic şi a numeroşĭ artişt: şi a altora.

Sâmbătă mulţĭ congresiştĭ românĭ, însoţiţĭ de inspectorul şef al şcólelor din Roma, s'au dus de au visitat şcóla „Regina Elena". Toţĭ au admirat prea frumosul local al acestei şcóle şi aranjarea internă.

Apoi Românii dimpreună cu inspectorul şi cu institutorii, s'au fotografiat.

Duminecă congresiştii s'au dus în vr'o sută de trăsurĭ de au visitat castelele romane. La Grottafierata au visitat celebra mănăstire. Abatele *Pelegrini* a ţinut o conferinţă asupra mănăstirei, apoi călugării au oferit beuturĭ rĕcoritóre. La Ariccia profesorul *Tomaseti* a ţinut o conferinţă archeologică despre castelele romane.

La Albano congresiştii au fost primiţĭ de inspectorul săpăturilor, Luigi *Salucci.* A fost acolo un banchet oferit de ministrul de instrucţie Nasi la hotelul „Posta".

In sfîrşit congresiştii au visitat mormêntul Oraţilor şi Curiaţilor, precum şi alte antichităţĭ.

Séra s'au întors îndĕrĕt la Roma.

Duminecă la miedul nopţii Românii au plecat la Neapole.

*

Congresul latin a ascultat Lunĭ comunicaţiunea profesorilor *Pelago* asupra Spaniei, *Dantas* asupra Brasiliei, *Fombola* asupra Venesuelei.

Contele *de Gubernatis* şi-a exprimat bucuria, că idea latină se rĕspândesce tot mai mult şi a semnalat starea de înflorire a secţiunei din Bucurescĭ anunţând formarea unei nouĕ secţiunĭ în România.

Aceste cuvinte au fost primite cu aplause entusiaste.

Guilbert, frances, a propus ca *viitorul congres latin sĕ se ţină în Bucurescĭ.*

Propunera acésta a fost primită cu ovaţiunĭ.

Profesorul Virgiliu *Popescu* mulţumesce în numele Românilor, pentru dragostea cu care au fost primiţĭ şi pentru onórea ce li s'a făcut.

Comendatorul *Corte* adreséză Românilor în românesce un ultim salut, terminând cu: La revedere!

S'a dat un banchet final la Belvedere pe muntele Palatin.

Quartetul de cântece naţionale românescĭ şi elevii institutului Virgiliu Popescu, carĭ jócă dansurĭ naţionale şi carĭ au fost primiţĭ cu entusiasm la festivalele din Roma, au fost învitaţĭ la Neapole

*

Escursioniştii românĭ plecaţĭ din Roma cu d-l Tocilescu, Duminecă la miedul nopţei au ajuns la Neapole Lunĭ, la 7 óre diminéţa.

Deşi obosiţĭ, au visitat oraşul. Séra în mare numĕr şi purtând cocarde române. şi italiena s'au preumblat pe frumósa galerie „Umberto".

Marţĭ au visitat ruinile Pompei.

Tóte diarele din Neapole salută cu cuvinte de simpatie sosirea Românilor, dicêndu-le fraţĭ.

Escursioniştii se vor duce direct la Florenţa, trecênd prin Roma.

*

Marţĭ 300 de congresiştĭ latinĭ s'au reunit la un banchet dat la Palatin.

La masa de onóre şedeau d-l de Gubernatis, Românii Sihleanu şi Fleva, Pierantoni şi alte notabilităţĭ.

D. *de Gucernatis* a ridicat un toast pentru înfrăţirea tuturor popórelor.

D-l *Sihleanu,* vorbind italienesce a reafirmat frăţia latină.

Deputatul *Galletti* în aclamaţiunĭ entusiaste a salutat pe Carmen Sylva.

Au mai toastat d-nii Grassi, Pierantoni şi francesul Guillbert.

In aplause unanime, s'a cetit acéstă telegramă trimisă de ministrul de instrucţie Nasi d-lui de Gubernatis:

„In acéstă di augurală a fondărei Romei, trimit prin d-vóstră salutărĭ representanţilor civilisaţiei latine reuniţĭ aicĭ. In Roma toţĭ ómenii civilisaţĭ sunt ca cetăţenĭ ai aceleiaşĭ patrii, ai cetăţii imortale.

„Fie ca într'o di lumea sĕ celebreze serbarea înfrăţirei".

Pretenţiunile Românilor asupra Macedoniei.

Unicul diar cotidian, ce apare în Sofia, „*Vecerna Posta*" a publicat dilele trecute un articol forte judiţios în cestiunea macedoneană. Organul bulgăresc — lucru rar — vine şi recunósce de-odată drepturile Românilor asupra Macedoniei. Étă ce scrie între altele fóia bulgară.

„Pretenţiunile Daco-românilor asupra Macedoniei sunt mai nouĕ ca ale Grecilor, dér mai vechĭ ca ale Sêrbilor. Aspiraţiunile grecescĭ datéză de vécurĭ, pe când ale Sêrbilor numai de 15 anĭ încóce.

Dreptatea este, ca sĕ recunóscem, că *pretenţiunile Românilor în Macedonia până astădĭ au fost destul de legitime şi justificate.* E un fapt istoric, că *în Macedonia esistă elementul românesc,* aşa numitul aromânesc sĕu armanesc, pe când elementul sêrb e o ficţiune, ér cel grecesc o şarlatanie.... Când e vorba de elementul acesta, *noi trebue se ţinem cont de dênsul.*

Până mai deunădĭ Cuţo-Vlahii din Macedonia erau lipsiţĭ de consciinţa naţională şi umpleau rêndurile duşmanilor din fanar ca grecomanĭ, adecă ca Românĭ cu sentimente şi cultură grecéscă. Ei erau singurul element cu care se luptau Bulgarii mult pe timpul luptelor clericale.

Incetul cu încetul însĕ, graţie şcólelor românescĭ, Românii au început sĕ-şi câştige consciinţa naţională. Adĭ din amalgamul de naţionalităţĭ în Macedonia, Românii sunt aceia, carĭ simpatiséză cu Bulgarii şi în mod secret ajută opera lor revoluţionară.

Décă aşa e, şi aşa este, *Bulgarii din Macedonia nu pot sĕ nu ţină sémă de lealitatea compatrioţilor lor Românĭ*".

Diarul bulgar scrie acestea în urma unui articol, ce l'a publicat d-l Take Ionescu într'o revistă englesă şi reprodus şi de diarele strĕine. Córdele ce le atinge diarul bulgar sunt sensibile într'adevĕr. Intrebarea este însĕ, décă mărturisirile lui sunt sincere şi leale, şi décă nu cumva se urmăresce o simplă diversiune în orientarea politică a Românilor macedonenĭ, adĭ când situaţia e gravă în Macedonia şi când Bulgarii macedonenĭ au nevoie de simpatiile conlocuitorilor lor românĭ.

Turcii şi Bulgarii în Macedonia.

După scirĭ din *Constantinopol,* reformele se aplică cu greu şi fórte încet. Pe deoparte agitaţiile Bulgarilor constituesc o piedecă seriósă, pe de altă parte înşişĭ Turcii par prea puţin dispuşĭ în a-le aplica în întregime. Ceea-ce s'a făcut acuma, nu e decât un început fórte neînsemnat şi cu

---

iubit în noi, acésta este ceea-ce am dat de la noi.

Ţinta unei vieţĭ nobile, a scris Ernest Renan, trebue sĕ fie o pornire continuă spre ideal, lipsită de orĭ-ce interes material. Étă care este şi ţinta infirmierelor, despre carĭ am vorbit până acum. Ele în césul de faţă merg înainte cu munca lor de dragoste şi de devotare, în tóte părţile lumei. Sĕ se dea un sprijin infirmierelor din România — pentru-ca institutul lor sĕ aibă un viitor. Până acum desvoltarea lui a fost încétă, de vreme ce el era aprópe necunoscut. Déca însĕ i-s'ar da un concurs efectiv, puterile active ar curge spre el în valurĭ.

Nu sunt óre sute şi mii de tinere fete, de tinere femei, carĭ simt, că întrégа desvoltare a sufletului nostru, precum şi sufletelor ce ne sunt încredinţate, este singurul lucru care sĕ fie demn de a ne entusiasma, singurul care sĕ facă, ca viaţa sĕ fie demnă de a fi vieţuită?

Óre nu sunt mult mai numeróse decât crede obştia, inimele de douĕ-decĭ de anĭ, carĭ nu sciu, carĭ nu pot sĕ se bucure de bunurile ce le dă sórtea, fără ca sĕ fie urmărite, ca într'un vis înspăimêntător, de vedenia celor ce sunt lipsiţĭ de tot de lume?...

In inimile acelor apostolĭ ai carităţii o mare înflăcărare ar puté isbucni; sunt une-orĭ nisce entusiasme, nisce exaltărĭ, a căror căldură te îngrozesce şi de care nu trebue sĕ te atingĭ decât cu multă gingăşie şi cu multă dragoste, ca de tot ce este tînĕr şi fraged, pentru-că mai tot-déuna acolo se găsesce şi sinceritatea şi desinteresarea.

Rugăm pe aceia, carĭ sunt mai înaintaţĭ în viéţă şi carĭ sciu prin încercare cât de puţin rĕmâne omului mai pe urmă din acele năucirĭ ale tinereţei, sĕ nu rîdă sĕu sĕ trécă înainte, sĕu sĕ se închine cu smerenie; faţă cu sora de caritate ei se găsesc în presenţa unei inimĭ, care s'a dat cu totul, credênd că a găsit ceea-ce căuta; ér ceea-ce căuta este atât de frumos, atât de măreţ, încât chiar décă ar greşi, pornirea ei ar merita respectul tuturor.

Décă credeţĭ, că este datoria d-vóstră de a-i arăta greşéla, faceţĭ-o încet, cu blândeţe, cu tótă inima: nu uitaţĭ, că ceea-ce atingeţĭ este ca orĭ-ce ideal, care nu mai subsistă: când se sfărîmă, te dóre.

(„*Revista idealistă.*")

greu s'ar hotărî Turcii, ca sĕ pună pe creştinĭ pe un picior de perfectă egalitate cu dênşii. Ei invócă ca motiv, că comitetele bulgărescĭ nu le lasă mână liberă.

La rêndul lor Bulgarii îi acusă, că n'au de gând sĕ întroducă reformele, că jócă numai diplomaţie în faţa Europei şi esploatéză în favorul causei lor, căutând sĕ convingă populaţia, că scăparea nu stă decât în revoluţie şi că numai luând armele Europa va fi obligată sĕ intervină şi sĕ facă dreptate.

*

Bandele bulgare nu se astîmpĕră. Impinse şi aţîţate de încuragierile fraţilor lor din principat, — carĭ propagă cu tenacitate ideia, că revoluţia generală va ridica pe toţĭ Bulgarii de la Rodopi până la mare şi până la munţii Albanieĭ, — bandele acestea devin tot mai temerare.

In timpul din urmă s'au format bande numerose. Una din acestea a apărut la 20 Aprilie în faţa satului *Smiljance* (districtul Males) în numĕr de 500. Bulgarii înarmaţĭ din crescet până în tălpĭ au atacat un detaşament al armatei turcescĭ, care se afla acolo.

Lupta a fost crâncenă. Mai mult de *60 Bulgarĭ, parte răniţĭ, parte omorîţĭ, şi mai bine de 30 soldaţĭ turcĭ, au cădut în lupta acésta.* Numĕroşĭ Bulgarĭ au fost prinşĭ.

Din Ueskueb se telegrafiază, că *Hilmi*-paşa consideră ciocnirea acésta ca un eveniment din cele mai seriose şi mai marĭ câte au fost până acum. Telegrama spune, că banda bulgară a lăsat pe câmpul de luptă peste *50 morţĭ.* Trupele turcescĭ au trebuit sĕ atace şi sĕ cucerescă o colină, unde se aflau Bulgarii.

După raportele ce le-a primit guvernul turcesc, în districtul Pistovo încă au fost ciocnirĭ sângeróse între bande şi armatele turcescĭ.

Interesant, că Bulgarii carĭ fac parte din bande, portă uniforme bulgărescĭ şi chipiurĭ cu inscripţia *svoboda ili smîrt* (libertate orĭ mórte.)

SCIRILE DILEI.

— 11 Aprilie v.

Transferarea ofiţerilor ungarĭ. „*Pol. Ert.*" e informat, că pe diua de 1 Maiŭ vor fi transferaţĭ de la regimentele din Austria la regimentele din Ungaria nu mai puţin ca 500 ofiţerĭ supuşĭ ungarĭ.

Dorinţe şoviniste. In adunarea generală a comitatului *Szepes* s'a votat unanim un conclus, în sensul căruia guvernul şi dieta sunt invitate a stabili aşa numitul *cens intelectual maghiar.* Ca sĕ pricepeţĭ, vom adauge, că domnii din Szepes doresc, ca alegĕtor sĕ pótă fi numai acela, care scie scrie, ceti şi socoti bine unguresce. Inovaţia acésta ar fi sĕ se întroducă numai peste 25—30 anĭ. Fórte generoşĭ domnii din Szepes! Decât, peste 30 anĭ cine scie ce-o mai fi...

„Gotterhalte" pe rug. S'a întêmplat şi asta. Şcolarii din Csiksomlyo băgênd de sémă, că în cărţile lor de cântărĭ se află şi „Gotterhalte", s'au hotărît sĕ smulgă din cărţĭ foile cu „infama cântare". Au făcut apoi un mic rug şi punênd foile smulse pe el, i-au dat foc. — No ke tare minunatye!

Impĕratul Wilhelm în Roma. Impĕratul german sosesce la Roma în 2 Maiŭ. In 3 Maiŭ asistă la serviciul divin din capela ambasadei germane. După serviciul divin ia dejunul la ambasadă. Séra prând de gală în castelul regesc, după care urméză o representaţie de gală în Teatro Argentia. In 4 Maiŭ se ţine o revistă de trupe, după care urméză un dineu militar. In 5 Maiŭ împĕratul visitéză mănăstirea Monte Cassino. Séra recepţiune pe Capitoliu şi iluminarea palatinului. In 6 Maiŭ, Regina vĕduvă dă un dejun în onórea împĕratului. In aceeaşĭ di, împĕratul plécă din Roma.

Proces de despărţire a averei bisericescĭ. Tribunalul din Budapesta a adus sentinţă în causa averei bisericescĭ din comunele Şusca şi Belobresca între diecesa română a Caransebeşului şi cea sêrbéscă a Vêrşeţului. In sentinţa sa tribunalul a decretat, pe basa art. IX din anul 1868, că prin despărţirea hierarchică averea încetéză de a fi comună a bisericei române şi sêrbescĭ, ér în special a decis: Biserica sêrbă din Belobresca-Divicĭ primesce biserica din Belobresca, cu tóte aparţinĕtórele, apoi în Belobresca 7, ér în Divicĭ 5 holde pământ parochial. Biserica română din Şŭsca primesce în Şusca 10 holde, în Radima 9 holde pământ parochial. Biserica sêrbă din Belobresca-Divicĭ va avé sĕ plătéscă bisericei române din Şusca 4658 cor. 05 banĭ în decurs de 5 anĭ, în rate egale, la cassa Consistorului gr. ort. rom., din Caransebeş.

Pentru masa studenţilor românĭ din Braşov au mai întrat de la „*Veneţiana*" institut de credit şi econ. în Veneţia-de-jos: *20 cor.* Priméscă onorata direcţiune a băncii numite cele mai vii mulţămite. — *Direcţiunea şcol. medii gr. or. române.*

Coşbuc în ungaresce. In nr. 16 al revistei „Vasárnapi Ujság" se publică în traducere poesia lui G. Coşbuc „Mama". Traducĕtorul Révai Károly, face tot-odată o scurtă apreciare şi biografie a lui Coşbuc, amintind, între altele, că a studiat şi literatura maghiară şi în special poesiile lui Petőfi.

Biserică arsă. A doua di de Pascĭ s'a aprins pe la ora 1 după amiadĭ turnul frumósei bisericĭ din Comlăuşĭ şi a ars de tot. Poporul eşise cu litia la câmp şi abia s'a întors, când de-odată s'au alarmat ómenii, carĭ erau tocmai la prând. Paguba se urcă la 3000 cor. Focul după cum se crede, a fost pricinuit de nisce copii, carĭ au umblat cu lumînarea în turn sĕ prindă buhe.

O visită la Wlassics. Marţĭ a plecat din Blaşiŭ o societate mai numĕrósă în escursiune la Roma. Printre escursioniştĭ se află şi câţĭ-va profesorĭ şi studenţĭ de la gimnasiul din Blaşiŭ. Sosiţĭ în Budapesta — spun diarele maghiare — o delegaţie a profesorilor şi studenţilor a credut sĕ profite de ocasie, ca *„sĕ-şĭ facă onorurile"* la ministrul şcólelor *Wlassics.* Au fost conduşĭ de deputatul Pavel *Szöcs.* Ministrul li-a mulţumit de atenţiunea ce i-au dat, şi a poftit drum bun escursioniştilor.

Ciuma în India. Epidemia înfricoşată nicĭ-odată n'a bântuit în India cu atâta furie, ca în anul acesta. In restimp de două sĕptĕmânĭ au murit 55.000 ómenĭ. Numai în oraşul Bombay au murit într'o sĕptĕmână 10,444. Mortalitatea generală anuală a crescut la cifra de 124 la miie, ast-fel, că populaţia e decimată în sensul strict al cuvêntului. La acésta contribue fórte mult credinţa deşértă a poporului.

O călătorie agitată a făcut balonul „Aeroclub"-ului din Paris. Balonul părăsi Parisul Duminecă séra, cu patru călĕtorĭ. şi, mânat de vênt puternic, ajunse în 12 óre la Marsilia. Călĕtorii, în drumul lor, au fost surprinşĭ de zăpadă şi gheţă. Ei, zărind marea, au decis sĕ se scobóre pe uscat şi aruncară din balast. Un sac de balast sdrobi coperişul unei case, în care dormiau două persóne. Balastul era îngheţat. In sfîrşit au fost norocoşĭ sĕ se scobóre.

Vietimele frigului. Din diferite părţĭ ale Austriei se semnaléză stricăciunĭ marĭ şi victime ale viscolului, care s'a deslănţuit asupra imperiului. La Biala (Galiţia) doi lucrătorĭ au fost găsit morţĭ, îngheţaţĭ în zăpadă. Alţĭ lucrătorĭ, carĭ se duceau la fabricele de la Stzerzonka au dispărut, acoperiţĭ de zăpadă. In Silesia austriacă sunt 9 victime; cadavrele au fost găsite sub mormane de zăpadă. In Tirol au fost găsite îngropate în zăpadă cadavrele a trei turiştĭ, carĭ au dispărut dilele trecute.

Stipendiu pentru tinerĭ industriaşĭ. Din partea ministeriului r. u. de comerciŭ se publică concurs pentru un stipendiu de 1350 cor. pentru acei tinerĭ industriaşĭ, carĭ vreau sĕ se perfecţioneze în strĕinătate. Terminul 30 Maiŭ a. c. Reflectanţii sĕ se informeze mai de aprópe la camera de comerciu şi industrie din Braşov.

Turburărĭ antisemite în Kişineu.

Diarul „Evenimentul" din Iaşĭ, aduce urmetórea scire despre o turburare întêmplată la Kişineu, în Basarabia.

De două dile circulă versiunĭ din cele mai rele despre un masacru întêmplat la Kişineu în timpul sĕrbătorilor de Pascĭ.

Veştile au fost aduse de nisce comercianţĭ sosiţĭ în Iaşĭ, cum-că agitaţia ar fi avut de obiect un omor ritual şi că numĕrul victimelor s'ar calcula cu decile.

Cercetările nóstre ne pun în mĕsura de a da detalii asupra celor petrcute.

Rescóla a fost provocată de nisce agitatorĭ pe tema unei întêmplărĭ de acum vre-o trei sĕptĕmânĭ şi care a făcut mult sgomot.

La Dubassary, localitate îndpărtată de Kişineu, s'au întêmplat următórele: Trei băeţĭ micĭ au strîns la un loc vre-o trei kopeicĭ şi au trimis pe unul din ei sĕ cumpere nisce tutun de la un debit ţinut de o evreică. Ceilalţĭ doi au tot aşteptat pe tovarăşul lor sĕ vie, dér în zadar. Băiatul n'a mai apărut. După cât-va timp copilul a fost găsit mort pe marginea Nistrului şi presentând mai multe împunsăturĭ pe corp.

De aci deducaţia, că e vorba de un omor ritual. Cine a avut interesul sĕ comită acest omor, nicĭ până astădĭ nu s'a putut stabili. Destul este, că a domnit o mare agitaţie în acel ţinut în tot timpul care a precedat prima di de Pascĭ.

Duminecă turburările au isbucnit la Kişineu.

A fost o luptă teribilă, ér soldaţii au fraternisat cu poporul. Abia numai după ce a venit un ordin special de la Petesburg, lucrurile au putut fi liniştite.

In foburgul evreiesc totul este distrus. Prăvăliile au fost prădate, totul presintă un aspect de măcel.

Victemele s'ar socoti la 50 de morţĭ. Intru cât cifra acésta e adevĕrată, nu se póte spune.

De la comună.

In şedinţa representanţei comunale ţinută Miercurĭ, după deschidere, membrul I. Moor se plânge, că în anii din urmă, la clădirile mai marĭ zidite din partea statuluí, architecţii din Braşov au fost fórte puţin, séu n'au fost de loc luaţĭ în considerare. Cere, ca primarul sĕ întrevină la locurile competente, ca în viitorul mai apropiat, la clădirea edificiului pentru poştă esclusiv sĕ se ia în considerare industriaşii braşovenĭ,—ceea-ce primarul şi promite.

Pentru scopurĭ de regulare se decide cumpĕrarea caselor D. Polişor şi K. Kovács, din Ţigănie, cu 600 cor., respective 1800.

Pentru casa oraşului din uliţa Négră s'a oferit preţul de 18,000 cor. La propunerea lui G. Schlandt, se decide a-se ţine o nouă licitaţie. Contra conclusului d-nii Dr. Zakarias şi Dr. Mănoiu anunţă recurs.

Pentru scopurĭ de regulare se decide cumpĕrarea realităţilor bisericei Sft. Nicolae şi a lui R. Petcu. Din contră, ofertele pentru realităţile de case ale lui D. Pascu şi adv. Ios. Puşcariu, nu se primesc.

S'a decis, ca plopii din capul Braşovului-vechiŭ, dinspre Feldióră, sĕ fie tăiaţĭ în iérna următóre.

Şcóla de stat din Timişul-de-jos se strămută la Dêrste. Se decide, ca subvenţia anuală de 300 cor. ce-o căpĕta acéstă şcólă, sĕ i-se acórde şi la Dêrste.

Se decide sĕ între ca membru fondator cu 50 cor. în Reuniunea Gabriel Bethlen, care are de scop ajutorarea tinerilor protestanţĭ, carĭ studiéză în Budapesta.

Pentru gimnasiul rom. cath. se decide a-se da pe viitor gratuit 360 metri lemne, în loc de 80, cât căpĕta până acum.

Literatură.

A apărut **„Lucéferul"** nr. 8 cu următorul sumar: Inviere; Ceva despre artă la noi şi sculptorul Alex. Liuba, de Adrian C.; Candid, poesii de U. T. Mihaiŭ; în Sâmbăta floriilor, de Ioan Agârbiceanu; Papiu Ilarion, bursier al Blaşiului de Vasilie Pîrvan; Zadarnic, poesie de Octavian; Invinsă, novelă, urmare; La Nistru poesie de A. Forgaci; Cronică, Bibliografie.

Din **„Biblioteca poporală a Asociaţiunei"** a apărut broşura a 5-a, *Casa părintéscă,* crescĕtórea individilor şi pórelor. Un cuvênt către părinţĭ, ilustrat cu esemple, de Ioan *Popea,* fost profesor la gimnasiul român din Braşov. Preţul 20 fil.

ULTIME SCIRI.

Belgrad, 23 Aprilie. In Serbia veche sunt concentraţĭ 60,000 de soldaţĭ. Albanesii sunt fórte ameninţătorĭ.

Constantinopol, 23 Aprilie. Sultanul ar fi declarat, că Albanesii fiind sprijinit rii tronului sĕu, este greu sĕ lupte contra lor.

Neapole, 23 Aprilie. Excursioniştii românĭ au visitat Pompea, Castela mare şi Sorento. Erĭ au visitat insula Capri şi Grotta Azzura, unde au luat dejunul. De aci plécă la Veneţia prin Florenţa.

Paris, 23 Aprilie. Dreyfus a cerut ministrului de rĕsboiŭ o anchetă, care sĕ facă constatărĭ în privinţa existenţei borderoului cu adnotările împĕratului Wilhelm, borderou pe basa căruia a fost condamnat. Dênsul mai cere o anchetă în privinţa deposiţiunei falşe a lui Cernuski, care a presentat documentele falşe la Rennes. Acéstă cerere o face într'o scrisóre fórte lungă, în care descrie torturile la carĭ a fost supus. Diarele naţionaliste învită guvernul sĕ nu reînvieze afacerea Dreyfus.

Diverse.

Bismarck şi diariştii. La Berlin s'a publicat acuma de curênd o nouă colecţie a convorbirilor şi alocuţiunilor de masă ale prinţului de Bismark. Printre altele găsim următórele cuvinte privitóre la diariştĭ:

„E mai uşor sĕ facĭ un ministru de afacerĭ strĕine dintr'un bun diarist, decât sĕ facĭ un bun diarist dintr'o duzină de consilierĭ intimĭ. Luaţĭ o trăsură mare cu scărĭ, plină de consilierĭ intimĭ, juriştĭ, teologĭ şi chiar filosofĭ, şi vor isbuti cel mult sĕ facă cu ajutorul fórfecilor, o gazetă fără nicĭ un spirit. Omul portă în el stofa bunului redactor de diar, care cugetă prin el însuşĭ şi al cărui stil are alură şi putere".

O fetiţă extraordinară. Se semnaléză în acest moment o fetiţă, care posedă o putere suprindĕtóre şi care uimesce pe toţĭ savanţii din lumea nouă. Acéstă copilă este contrarie sciinţei oficiale. Ea posede facultatea de a mări greutatea aparentă a corpului ei, adecă când ea nu vré sĕ fie ridicată, doi ómenĭ robuştĭ nu ar puté s'o facă. Când era încă mică de tot şi nu puté încă sĕ umble, tatăl ei a observat, că în óre-şĭ carĭ momente şi anumite condiţiunĭ trebuia făcute sforţărĭ pentru a fi ridicată. Tatăl ei crede, că exercitarea acestei facultăţĭ a fetei sale este datorită formaţiunei unui curent electric între dênsa şi acela, care voesce s'o ridice, séu s'o facă sĕ umble.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactor responsabil: **Traian H. Pop.**

ROMÂNIA

Primăria comunei Constanța.

PUBLICAȚIUNE.

Caetul de sarcini pentru darea în concesiune a **alimentării** orașului Constanța **cu apă** fiind aprobat de Consiliul Technic Superior prin Jurnalul Nr. 37—903, și de D-l Ministru de Interne prin ordinele Nr. 2534 și 3556—903, se publică spre cunoscința generală că: pentru darea acestei concesiuni pe o durată de 45 ani, se va ține, conform decisiunei Consiliului Comunal din ședința de la 26 Februarie a. c. licitațiune în localul acestei Primării, strada Carol I, Nr. 48, în ḑiua de **Luni în 28 Aprilie (11 Maiŭ)** a. c. órele 3 p. m. precis.

Licitațiunea se va ține cu oferte sigilate și în conformitate cu dispozițiunile art. 68—79 din legea asupra Comptabilității Generale a Statului. — Supra oferte nu se primesc.

Concurenții, spre a fi admiși la licitațiune, vor depune la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, saŭ la ori-ce altă Administrațiune financiară, o garanție în numěrar saŭ în efecte publice garantate de Stat în sumă de **(40,000) patru-ḑeci mii lei,** presentând recepisa de depunere odată cu oferta.

Concurenții mai sunt datori sě presinte Primăriei certificate legalisate în regulă, emanând de la autoritățile competinte din țara de origine, iar Societățile Statutele de organisarea lor, prin care sě probeze că dispun de mijlóce suficiente și de capacitatea de a întreprinde lucrările ce fac obiectul acestui caet de sarcini.

Concurenții fără referințe serióse nu se admit.

Ofertele în plic sigilat vor fi depuse saŭ vor parveni la Primăria Constanța cel mai târḑiu la data și óra fixată mai sus și vor fi adresate:

Domnului Primar al orașului Constanța

la Constanța
(România)

ele vor purta mențiunea:

„Ofertă pentru concesiunea alimentărei cu apă potabilă a orașului Constanța."

Ofertele primite la Primărie după óra și ḑiua licitatiei, și cele care nu vor fi însoțite de recepisa constatatóre de depunerea garanției, vor fi considerate ca nule și neavenite.

Caetul de sarcini se póte vedé în cancelariile Primăriei orașului Constanța în tóte ḑilele de lucru de la órele 8—12 a. m. și de la órele 2—6 p. m.

p. Primar, **I. SĂNTU.** Secretar, **ST. DAN.**

Nr. 10344.—1903 Februarie 27.

3—5.(907).